

A ... Ítéltábla a Nyári és Hutter Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a ... Törvényszék 2014. december 17. napján kelt ... számú ítélete ellen a felperes által 34. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes kft.-t a 2006. június 5-én kelt társasági szerződéssel **M., J., B.** és az alperes alapította 3.000.000 forint törzstőkével. A felperes létesítésének üzleti célja az volt, hogy egy külföldi cég magyarországi piacnyerése érdekében a külföldi cég által Magyarországra behozott gépeket a felperes megvásárolja, értékesítse és az értékesítést követően a felmerülő garanciális hibákat kijavítsa, a gépeket szervizelje. Ennek érdekében a felperes és az alperes, mint tag részvételével működő **S. Kft.** között alvállalkozói szerződés jött létre. A felperes által a külföldi partnertől beszerezett és értékesített gépek összeszerelését, beüzemelését és szervizelését a **S. Kft.** végezte díjazás ellenében. A felperes ügyvezetője **B.** lett, aki egyúttal a **S. Kft.** alkalmazottja volt, szervizvezetői munkakörben. Időközben a felperes tagjainak száma háromra csökkent, a három tag törzsbetétjének aránya a következők szerint alakult: **M.** 33%, **B.** 33%, alperes 34%.

A felperes kft. létesítéskori székhelye 2009. február 14-ig, telephelye 2010. november 11-ig megegyezett a **S. Kft.** székhelyével, illetve telephelyével, 2009. február 14. és 2011. november 11. között székhelye ... szám alatt volt. A felperes tagjai közötti szóbeli megállapodás alapján a felperes telephelyén őrizték a felperes iratanyagát a **S. Kft.** irataival együtt. Az iratanyag kezelésével kapcsolatos adminisztratív teendőket, a házi pénztár kezelését, a számlák kiállítását a tagok

szóbeli megállapodása alapján az alperes lánya ellenszolgáltatás nélkül végezte a felperes székhelyén.

A tagok egyetértésével a felperes részére 2006. és 2009. között az E. Kft. könyvelt, a cég részéről a könyvelést I. végezte, aki egyúttal a S. Kft. könyvelője is volt. A felperes ügyvezetője, B. a könyvelő cég munkáját kifogásolva könyvelőváltást indítványozott, az új könyvelő a tagok egyetértésével 2010. elejétől a S. Kft. lett, amelynek részéről F. járt el.

A felperes német partnere 2010. május 12-én felmondta a felek közötti forgalmazási megállapodást. A felperes ügyvezetőjének a S. Kft.-ben fennálló munkaviszonya 2010. október 20-ával közös megegyezéssel megszűnt, ezzel egyidejűleg az alperes és B. tag és ügyvezető között a viszony megromlott.

A felperes és a S. Kft. közötti alvállalkozói szerződés alapján a felperest terhelő vállalkozói díjat a felperes nem fizette meg, emiatt a S. Kft. a felperessel szemben a ... Járásbíróság előtt pert indított.

Az alperes 2010 októberében a felperes könyvelését végző cégtől a kft. könyvelési iratanyagát elvitte, majd az iratok áttanulmányozását követően 2010. év végén ismeretlen tettes ellen feljelentést tett arra hivatkozva, hogy 2009. január 1. és 2010. november 1. között ügynöki szolgáltatásra és egyéb tevékenységekre a kft. nevében, a tagok tudta nélkül több millió forintot fizettek ki. A feljelentés nyomán sikkasztás büntettének gyanúja miatt a ... Rendőrkapitányság előtt indult nyomozás.

A felperes ügyvezetője a társaság eredeti könyvelési irataihoz nem tudott hozzáférni, ezért 2010. november 2-án felszólította az alperest, hogy az iratokat adja át. Az alperes a felszólításnak nem tett eleget.

Az alperes a 2010. november 11-ei taggyűlésre 2010. november 2-án új napirendi pontként a felperes 2010. évi gazdálkodása áttekintésének, a számlaforgalom és a költségek elemzésének, az ügyvezető felmentésének, esetleges lemondása esetén kettős ügyvezetésről való döntésnek, a törzstőke emelés lehetősége megtárgyalásának, a névhasználat és a székhely megváltoztatásának, esetleges végelszámolásról való döntésnek a felvételét kérte. A felperes e taggyűlésen döntött a székhelyének szám alá, telephelyének ... szám alá helyezéséről.

A felperes tagjai közötti viszony megromlása miatt a felperes ügyvezetője, B. és a felperes másik tagja, M. új céget alapított a 2010. november 15-ei létesítő okirattal, 3.000.000 forint törzstőkével, U. Kft. néven. A cég székhelye és telephelye megegyezett a felperes új székhelyével és telephelyével, tevékenységi köre nagyjából szintén egyezőséget mutatott a felperesi kft. tevékenységi körével, ügyvezetője pedig ugyancsak B. lett önálló képviseleti joggal. Az új cég alapítását követően az új üzleti partnerekkel ez a cég szerződött, a felperes kizárólag a külföldi partnerrel korábban fennállt üzleti kapcsolathoz kötődő szervizelési munkákat látta el.

A felperes és az U. Kft. 2010-2012. években elért nettó árbevétele és mérleg szerinti eredménye a következők szerint alakult:

U. Kft.:

Év	Értékesítés nettó árbevétele	Mérleg szerinti eredménye
2010.	179.549e forint	954e forint
2011.	207.775e forint	121e forint
2012.	28.796e forint	185e forint

U. Kft.:

Év	Értékesítés nettó árbevétele	Mérleg szerinti eredménye
2010.	520e forint	-----
2011.	50.228e forint	21.265e forint
2012.	445.121e forint	83.743e forint

Mivel az alperes a felperes kft. könyvelési iratait nem adta át, a felperes ügyvezető 2010. november végén és 2014. január 3-án is felszólította az alperest az iratok kiadására. A 2011. február 24-ei taggyűlésen a felperes 2009. évi beszámolójáról és a 2010. évi gazdálkodásról és pénzügyi helyzetéről a cég adatainak hiánya miatt a tagok nem tudtak tárgyalni. 2011. március 28-án a felperes ügyvezetője ismételt felszólította az alperest a felperes cég iratainak kiadására, majd felszólítások eredménytelenségére tekintettel a ... Rendőrkapitányságon feljelentést tett az alperes ellen a kft. iratanyagának elvitele miatt. A feljelentés alapján indult nyomozást a rendőrkapitányság bűncselekmény hiányára tekintettel a 2011. május 17-én kelt határozatával megszüntette.

A felperes a ... Járásbíróság előtt a könyvelési iratanyag kiadása iránt pert indított az alperessel szemben. A perben a ... Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2011. augusztus 24-én kelt számú végzésével ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest a birtokában tartott, felperesi kft. tulajdonát képező valamennyi irat kiadására. A végzés indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes az iratok magához vételével közvetlenül fenyegető kárhelyzetet teremtett a felperesi kft. számára, mert a társaság a 2010. üzleti év beszámolóját elkészíteni és közzétenni nem tudta, ami adóhatósági értesítés alapján cégbírósi megszüntetési eljárás megindítását és kényszer végelszámolás elrendelését vonhatta volna maga után. A végzésben foglaltaknak az alperes önként nem tett eleget, ezért a felperes jogi képviselője útján 2011. október 17-én végrehajtási eljárást kezdeményezett. Időközben az alperes feljelentése nyomán indult nyomozás során, 2011. november 9-én a S. Kft. székhelyén az alperes átadta a feljelentéshez kapcsolódó felperesi kft.-vel kapcsolatos iratokat, amelyeket a nyomozóhatóság lefoglalt.

Az alperes 2011. március 16-án kezdeményezte, hogy a felperes társaság a 2009. és 2010. évi gazdálkodását könyvvizsgálóval vizsgálta meg, ezzel egyidejűleg 2011. március 19-én a ... Törvényszék Cégbírósága előtt cégtörvényességi eljárást kezdeményezett, melyben a felperesi ügyvezetőt arra kérte kötelezni, hogy a taggyűlést hívja össze, a 2009. évi beszámolót, mérleget és a mérleg alapját képező leltárt terjessze elő. A cégbíróság a törvényességi eljárást megszüntette, mert a cég a törvénytörő állapotot megszüntette.

A felperes és az U. Kft. mérlegadatai ismeretében az alperes 2012. november 26-án és 2013. május 17-én iratbetekintési jogával kívánt élni annak tisztázása érdekében, hogy magas jövedelmezőségét az U. Kft. a felperes költségviselése mellett éri-e el. Ennek érdekében indítványozta a 2013. május 31-ére összehívott taggyűlés napirendi pontjai közé felvenni, hogy az utolsó éves beszámolót, valamint az utolsó két év ügyvezetése alatt a felperesi kft. és az U. Kft. közötti szerződéses kapcsolatot könyvvizsgáló vizsgálja meg. Indítványozta továbbá a felperes ügyvezetője ellen csalás büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő nyomozásra tekintettel az ügyvezető és id. M. gyanúsított vagyonának zár alá vétele elrendelése iránti kérelem előterjesztését is.

2013. május 31-én az alperes jogi képviselője útján tájékoztatta a felperest arról, hogy miután a kft. működése tekintetében érdemi tájékoztatást nem kap, a kft. tevékenysége számára átláthatatlan, ellenőrizhetetlen, ugyanakkor a közölt gazdasági mutatók arra utalnak, hogy az érdemi árbevétel és a gazdasági eredmény nem a felperes kft.-ben, hanem máshol képződik, a többi tag az alperest tagi jogai gyakorlásában akadályozza, így nem látja értelmét annak, hogy a társaság tevékenységében részt vegyen, ezért üzletrészt 20.000.000 forint vételár mellett megvételre ajánlotta fel.

Az alperes a ...-nál bejelentést tett arra hivatkozással, hogy a kft. gazdálkodása során a számviteli- és adójogszabályokat többször megsértette. Az adóhatóság a 2009. november 1. és 2011. augusztus 30-a közötti vizsgált időszakban nem tárt fel szabálytalanságot.

A felperes ügyvezetője elleni nyomozás 2014 januárjában vádemeléssel zárult.

A felperes kft. taggyűlését az ügyvezető 2014. január 28-ára hívta össze. A taggyűlésen az alperes a meghívóban közölt napirendi pontok kiegészítésére tett indítványt, amelyet a tagok elvetettek arra hivatkozással, hogy az indítvánnyal nem rendelkeztek. Az indítvány ismertetését követően az alperes által indítványozott napirendi pontokat a tárgysorozatba nem vették fel. Mivel az alperes kifogásolta azt is, hogy a taggyűlést a felperes székhelyétől eltérő helyszínen történő megtartásáról javaslatot, illetve határozatot nem kapott, ezért a taggyűlést nem lehetett megtartani.

Ezt követően a felperes kft. ügyvezetője 2014. március 20. napján délután 19.00 órájára P.-re hívta össze a felperes taggyűlését azzal, hogy a taggyűlés határozatképtelensége esetén a megismételt taggyűlésre 2014. március 24-én

reggel 7.30 órakor ugyancsak **P.**-en kerül sor. A felperes székhelyétől távol történő taggyűlés megtartásához az alperes kivételével a másik két tag hozzájárult.

A felperes ügyvezetője 2014. március 12-én levélben felhívta az alperest a tagsági jogok gyakorlására. Tájékoztatta az alperest, hogy 2014. március 20-án összeszerelő ipari csarnok bejárást tartanak. Felhívta az alperes figyelmét arra, hogy amennyiben a megjelölt időpontban a tervezett üzembejárástól az alperes távol marad, ez okkal enged arra következtetni, hogy az alperes az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatása érdekében kölcsönösen együttműködni nem kíván, a gazdasági társaság céljainak elérése nem áll érdekében, azt tevőlegesen elősegíteni nem kívánja.

Az alperes a 2014. március 20-ai taggyűlésen megjelent, a taggyűlést azonban a másik két tag távolmaradása miatt nem tartották meg. A megismételt 2014. március 24-ei taggyűlésen valamennyi tag részt vett. A taggyűlés napirendi pontjai a következők voltak:

1. Döntés az ügyvezető részére a felmentvény megadásáról.
2. A cég ügyvezetőjének tisztsége ellátásával kapcsolatos bejelentései.
3. Társasági szintű döntések meghozatala, az ügyvezető megválasztása, visszahívása, díjazása megállapítása tekintetében.
4. Döntés a társaság székhelyének módosításáról, telephelyének megszüntetéséről, valamint a központi ügyintézés helyének megállapításáról.
5. A cég vezető tisztségviselőjének felhatalmazása a tárgyalta megállapodásokhoz szükséges szerződések megkötésére.
6. Társasági szintű döntés a vállalkozás gazdasági átvilágításáról, helyzetelemzéséről, új üzleti stratégia kidolgozásáról, illetve döntések előkészítéséről.
7. Döntés a cég működése során keletkezett papír alapú dokumentumok elektronikus úton történő másolatának készítéséről, digitalizálásáról, archiválásáról.
8. Felhatalmazás egységes szerkezetű okirat elkészítésére.
9. Társasági döntés az utolsó számviteli törvény szerinti beszámoló, valamint a felperesi kft. és az **U. Kft.** közötti ügyek könyvvizsgáló általi megvizsgálásáról.
10. Döntés a társaság végelszámolással történő jogutód nélküli megszüntetéséről.
11. Döntés az alperessel szemben a 2006. évi IV. törvény 47.§ (1) bekezdése szerinti kereset megindításról.
12. Felhatalmazás a jogi képviselő részére a tárgyalta napirendi pontok szerinti egységes szerkezetű társasági szerződés szerkesztésére, ellenjegyzésére, a cégbírósági képviselet ellátására.

A taggyűlésen a **B.** által e napirendi pontokhoz kapcsolódóan ismertetett, alábbi I.-V. pontban részletezett indokok alapján **M.** és **B.** tagok a 11/2014.(03.24.) számú taggyűlési határozattal egyhangúlag határoztak az alperessel szembeni tagkizárás iránti per megindításról.

I.

- A **B.** és **M.** tagok munkája eredményeként a felperes kft. részére nyitva álló új piaci lehetőségeket az alperes nem támogatta.

- Az alperes a holdudvarába tartozó könyvelők alkalmazása útján csalárd módon magához kívánta ragadni a felperes cég közvetlen irányítását eredményező ellenőrzést.
- Az alperes a **S. GmbH**-val létrejött üzleti kapcsolatból nem csak a felperesen keresztül, hanem a **S. Kft**-n keresztül is részesedni akart.
- Az alperes igyekezett a felperes működését az ügyvezető részére átláthatatlanná és ellenőrizhetetlenné tenni.

II.

- Az alperes írásban is kifejtette, hogy a tulajdonostársak gazdasági-üzleti „érdekazonossága” nem azonos, így nem látja a további értelmét annak, hogy a kft. tevékenységében részt vegyen, ezért az 1.000.000 forint törzstőkéhez kapcsolódó üzletrészt 20.000.000 forintért, később 15.000.000 forintért vételre ajánlotta.
- 2010. évben az alperes a felperes cég iratait (2006-2009.) a cég székhelyén elzárta, a 2010. januártól szeptemberig terjedő időszakra vonatkozó könyvelési anyagát a **S. Kft**-től magához vette, ismeretlen helyre vitte. 2010. október és 2011. márciusa között **B.** öt alkalommal kérte, hogy az alperes adja ki a cég iratait, amelyet a felperes perben (... Bíróság ...), majd a végrehajtási eljárásban tudott részlegesen érvényesíteni.
- 2010-ben az alperes cégtörvényességi felügyeleti eljárást indított, amely eredménytelenül zárult.
- Az alperes a ... Rendőrkapitányságon feljelentette **B.**, a ... előtt feljelentést tett a felperesi céggel szemben, amelynek eredményeként a felperes cég iratait lefoglalták.
- A ...-nál tett bejelentéssel az alperes a felperes üzleti partnerei számára is számos ... előtti meghallgatást generált. A ... vizsgálattal a felperes üzleti partnereiben az alperes bizalmatlanságot szított, amely a felperes ellehetetlenüléséhez vezetett.

III.

- 2014. január 28-án a taggyűlésen az alperes jogi képviselőjével megjelent, majd a taggyűlés közben „sértődöttségi attitűdtől irányítva” távozott azzal, hogy a taggyűlés nem volt szabályszerűen összehívva.
- 2014. február 19-én az alperes megerősítette, hogy üzletrészt 20.000.000 forintért el kívánja adni a másik két tag részére, mert a tulajdonosok „gazdasági-üzleti érdekazonossága nem azonos”.
- Az alperes jogi képviselője útján bejelentette, hogy elszámolási igénye van és mindaddig nem járul hozzá a cég végelszámolásához, amíg ezt a másik két tag nem rendezi felé.

IV.

- **B.** és **M.** erőfeszítéseit, hogy a cég immáron **P.**-től távol végezhesse a profiljába vágó működését - új menedzsment, új telephely, új székhely, új üzleti lehetőségek - az alperes nem támogatta.
- Az alperes személyes érdekeit a felperes érdekei elé helyezi és a jövőben sem áll szándékában a társasággal együttműködve közös üzletszerű gazdasági tevékenységet folytatni.

- Alappal valószínűsíthető, hogy az alperes magatartásával a felperes „fiktivizálódását” kívánja.

V.

- Az alperes az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatása érdekében kölcsönösen együttműködni már nem kíván, a társaság céljainak elérése sem áll már érdekében, azt tevőlegesen elősegíteni nem óhajtja, de a végelszámoláshoz sem járul hozzá. E magatartásával joggal való visszaélést valósít meg.

Az alperes a 2014. március 24-ei taggyűlésen hozott taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránt a ... Törvényszék előtt számon, míg a változásbejegyzést elrendelő cégbírószági végzés hatályon kívül helyezése iránt számon indított pert a felperes kft.-vel szemben.

A felperes a ... Törvényszék előtt 2014. április 7-én terjesztette elő a 11/2014.(03.24.) számú taggyűlési határozat alapján az alperesnek, mint tagnak a felperes kft.-ből való kizárása iránti keresetét. A keresetlevelet a ... Törvényszék a ... Törvényszékhez tette át.

Az alperes elsődlegesen elkészttség okán a per megszüntetését, másodlagosan érdemben a kereset megalapozatlanságára hivatkozással a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 286.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletet indokolásában megállapította, hogy a kereset elbírálása során a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 47-48.§-aiban foglaltakat kell alkalmazni, figyelemmel a 2013. évi CLXX. törvény (Ptk.) 12.§-ában foglaltakra, valamint arra a tényre, hogy a felperes taggyűlése az alperes tagkizárásról még azelőtt határozott, hogy a felperes társaság az új Ptk. hatálya alá helyezte volna magát.

Az elsőfokú bíróság az alperes per megszüntetése iránti kérelmét a számú végzésével elutasította.

A felperes keresetének érdemével kapcsolatban kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy egyöntetű a bírói gyakorlat abban, hogy önmagában a tagok közötti személyes kapcsolat megromlása, elmérgesedése nem adhat alapot a tagkizárásra. Tény azonban, hogy az alperes és a felperesi ügyvezető tag közötti viszony megromlása a társaságon belül olyan folyamatot indított el, amely mind az alperes, mind a felperesi ügyvezető tag, mind az általa képviselt kft. által különböző hatóságok előtt indított eljárásokat generált.

A Gt.47.§ (1) bekezdése szerinti tagkizárásra a Gt.3.§ (1) bekezdésben megfogalmazott társasági célnak a tag múltbeli magatartása miatt a jövőbeli nagymértékű veszélyeztetésének lehetősége teremt jogalapot. A tag múltbeli

magatartása lehet egy konkrét magatartás (cselekvés vagy mulasztás), de lehet hosszabb időn át, huzamosan tanúsított magatartás is. Utalt arra, hogy a perben a Pp.164.§ (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes a 11/2014.(03.24.) számú taggyűlési határozatban megfogalmazott és a társaság által sérelmezett olyan magatartást tanúsított, amely alapján kétségtelenül megállapítható, hogy az alperes társaságban maradása a jövőre nézve a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti.

A fentiek szem előtt tartásával vizsgálta a kizárást kimondó határozat indokaként megfogalmazott I-V. pontban foglalt alperesi magatartásokat.

I. Megállapította, hogy a felperes a perben nem bizonyította, hogy 2010. évben az alperes akadályozta volna az új piaci lehetőségek felkutatását a felperes számára. Utalt arra, hogy a felperes keresetében ilyen, a kft. tevékenységégét akadályozó konkrét alperesi magatartást meg sem jelölt, illetőleg arra, hogy ilyen konkrét alperesi magatartás megjelölése és bizonyítottsága sem alapozná meg az alperes felperesi társaságból való kizárását, mert az alperes terhére nem lehet évekkel később betudni olyan magatartást, amelyet egy adott időpontban, adott gazdasági helyzetben, adott üzleti lehetőségek ismeretében tanúsított és amely magatartásról egyébként a társaság is tudott, ám ellene ésszerű időn belül nem lépett fel.

Kifejtette, hogy a perben a felperes azt sem bizonyította, hogy az alperes a S. Kft. könyvelőjét „ráerőltette” volna a felperesi kft.-re. A rendelkezésre álló vallomások azt támasztották alá, hogy a tagok közösen, egyetértésben döntöttek a könyvelést végző cég kiválasztásáról, illetve a tagok szintén közösen határoztak az új könyvelő személyéről is. Az utóbbi könyvelő céggel a társaság üzleti kapcsolata azt követően is fennmaradt, hogy az alperes és az ügyvezető tag között a viszony 2010. év végén elmergesedett. Mindezek ismeretében többlétevényállási elem híján nem állapítható meg, hogy az alperes tag az ügyvezetés hatáskörét elvonva a könyvelőn keresztül a kft. működését magához kívánta volna vonni, vagy a felperes ügyvezetője számára a felperes működését átláthatatlanná kívánta volna tenni, ezáltal saját cégét előnyhöz juttatni, azaz a felperes kft. érdekét sértő tevékenységet folytatni.

A II. ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy a felperesi kft. iratanyagát a tagok megállapodása alapján őrizték a felperesnek a S. Kft.-vel azonos székhelyén. Utóbb a felperes kft. ügyvezetője a felperes kft. székhelyváltását követően sem vitte el az iratokat. Az I. ponthoz hasonlóan kifejtette azt is, hogy nem lenne jelentősége annak sem, ha megállapítható lenne, hogy az alperes 2010 novemberében megakadályozta az ügyvezetőt az iratok elvitelében, ugyanis a felperesi társaság az alperes kizárását e magatartás tanúsításához képest ésszerű időn belül nem kezdeményezte. Utóbb ez a magatartás az alperes terhére a tagkizárási perben akkor sem értékelhető, ha ezt a magatartást a ... Bíróság a számú végzésében a felperes érdekeit veszélyeztető magatartásnak minősítette.

B. tanúvallomása alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy 2010. november közepétől az új üzleti partnerekkel az újonnan alapított U. Kft. kötött szerződést és a felperesi kft. ettől az időponttól kezdve új üzleti partnerekkel nem rendelkezett, kizárólag a korábbi kapcsolat alapján fennálló kötelezettségeit teljesítette. Az

elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes az általa kezdeményezett eljárásokkal törvény adta jogait gyakorolta és a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett megállapítani, hogy e joggyakorlás visszaélésszerű lett volna. A felperes a perben nem bizonyította, hogy a felperes üzleti megítélése és az üzleti életben való részvétele a feljelentések kezdeményezése okán lehetetlenült el, illetőleg hogy az alperesi büntető feljelentést követően a felperes kft. ügyvezetőjével szemben folytatott büntetőeljárás célja az ügyvezetőnek a felperes ügyeitől való távol tartása lett volna.

A III. ponthoz kapcsolódóan kifejtette, hogy nem tekinthető a felperes kft. jövőbeli céljai elérését veszélyeztető magatartásnak az alperes részéről, ha az üzletrészt megvételre ajánlja fel, figyelembe véve, hogy 2010 novemberétől az U. Kft. szerződött az új üzleti partnerekkel, illetve hogy az alperes nyilatkozata megtételekor nem volt olyan kimutatható közös gazdasági elképzelés, cél a tagok között, amely a kft. gazdasági életben maradását indokolta volna.

A IV. és V. pontban foglalt magatartásokkal kapcsolatban kifejtette, hogy a 2014. március 24-ei taggyűlésen az alperes tagi jogait gyakorolta, amikor a székhelyváltás és az új ügyvezetőről való döntés során nemmel szavazott. E szavazatával a társaság célkitűzéseit nem veszélyeztethette. Önmagában az alperesi tag tulajdonlásával működő S. Kft. tevékenységi körének a felperes tevékenységi köréhez hasonlósága konkrét, a felperesi társaság céljait veszélyeztető alperesi magatartás hiányában nem értékelhető. Az alperesi nyilatkozatokból, a napirendet kiegészítő indítványából, a szavazásából nem vonható le az a következtetés, hogy az alperesnek a felperesi kft. gazdasági-pénzügyi helyzetének tisztázását, átvilágítását követően ne állt volna szándékában új közös gazdasági cél megfogalmazásával a tagokkal együttműködni. Az a tény pedig, hogy az alperes szavazásával nem veszélyeztette a társaság új gazdasági elképzeléseit, indokolatlanná teszi felróni az alperesnek, hogy a társaság végelszámolással történő megszüntetéséhez szavazatával nem járult hozzá, ezzel az alperes joggal való visszaélést nem valósított meg.

Az ítélet ellen elsődlegesen annak a Pp.252.§ (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása, másodlagosan az ítélet megváltoztatása és az alperesnek a felperesi társaságból való kizárása, továbbá az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezését az elsődleges kérelme tekintetében azzal indokolta, hogy az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a Pp.3.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes csak az ítélet indokolásából szerzett tudomást arról, hogy a bíróság az igényérvényesítés idejéhez fűződő tényállási elemeket is vizsgálta, ugyanakkor az ítélet egyetlen pontja sem tett említést arról, hogy melyik az az ésszerű időpont, amelyen belül a bíróság álláspontja szerint a felperesnek fel kellett volna lépnie az alperes kizárása érdekében.

Eljárási jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása során a 2006. évi IV. törvény (Gt.) rendelkezéseit alkalmazta, holott a ... Ítéltábla a perben hozott számú végzésében az elsőfokú bírósággal ellentétes álláspontra jutott az alkalmazandó jogszabály tekintetében és úgy foglalt állást, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

A másodlagosan előterjesztett fellebbezési kérelem vonatkozásában állította, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás megalapozatlan, a törvényszék a megállapított tényekből további tényekre helytelenül vont le következtetést, a bizonyítékok értékelése nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, így az elsőfokú bíróság jogi álláspontja téves. Az elsőfokú bíróság nem látta át a sérelmezett magatartások egymásra épülését. Nem érzékelte, hogy nem egy-egy kiragadott deviáns magatartást kellett volna értékelnie, hanem azt kellett volna vizsgálnia, hogy az éveken át tartó folyamatos összeférhetetlen alperesi magatartássorozat eredményeként a felperes cég működése ellehetetlenült, a továbbműködésére tett kísérlet megghiúsult és a cég végelszámolással történő jogutód nélküli megszüntetése sem volt lehetséges.

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes 2010. évben akadályozta volna az új piaci lehetőségek felkutatását, illetve hogy ilyen önálló kizárási indokot a felperes keresetében nem is fogalmazott meg. Álláspontja szerint a bíróságnak ebben a körben nem a közvetlenül akadályozó körülményt kellett volna vizsgálnia, hanem azt, hogy az alperes magatartása milyen veszélyhelyzetek kialakulásának lehetőségét hordozta magában. Az itt sérelmezett alperesi magatartást a kizárási perig tartó folyamat első vagy megindító részeként kellett volna az elsőfokú bíróságnak értékelnie. Kifogásolta az elsőfokú bíróság „prejudikációját”, amely szerint, ha a felperes bizonyította volna az alperes továbbműködését gátló magatartást, az sem alapozná meg az alperes kizárását, az ésszerű igényérvényesítési határidő elmulasztása miatt.

(1) A folyamat részeként hangsúlyozta, hogy **B.** a **S. Kft.**-ből történő távozása előtt - vélhetően alperes utasítására, de a felperesi ügyvezető tudta nélkül - alperes lánya olyan számlák átutalása iránt intézkedett a felperestől a **S. Kft.**-be, amelyek még nem voltak esedékesek, ez az alperesi magatartása pedig álláspontja szerint már ekkor sem felelt meg az üzleti tisztesség és az üzleti jó erkölcs elvárásainak.

Rámutatott, hogy a 2010. november 11-ei taggyűlésen a felperes ügyvezetőjének és **M.** tagnak a szándéka arra irányult, hogy a székhely és telephely módosítással a felperes infrastrukturálisán függetlenedjen az alperestől, az alperes azonban ezt a törekvést nem támogatta. Ezen a taggyűlésen az alperes részéről nem volt tényleges üzletrész értékesítési szándék. Üzletrészáért 20.000.000 forintban úgy határozta meg az alperes, hogy felmérte, hogy a cég akkori likviditási nehézségeire, továbbá **B.-nak** a **S. Kft.**-nél történt munkaviszony megszüntetésére

is figyelemmel, a kft. további tagjai 20.000.000 forint mértékű további finanszírozási kockázatot biztosan nem akartak vállalni. Az alperes által megállapított vételár nélkülözte a valóságot, az alperes egyetlen és valós szándéka a felperes feletti jogi uralom megszerzése volt.

Hivatkozott arra, hogy a **S.** Kft. könyvelését is az a **I.** végezte, aki az alperes felvetésére a felperes könyvelésére elsőként megbízást kapott. A könyvelő kizárólag az alperest értesítette azokról az általa észlelt szabálytalanságokról, amelyek miatt az alperes később eljárásokat kezdeményezett a másik két taggal, illetőleg a kft.-vel szemben. Utalt arra is, hogy bizonyította, az alperes és a felperes második könyvelője, **F.** egyaránt tagja a ... **A.** Klubnak.

(2) E könyvelő feltehetően az alperes megbízásából, de a felperesi ügyvezető tudta és hozzájárulása nélkül a cég irataiba harmadik személyeknek engedett betekintést, továbbá minden bizonnyal e könyvelő értébecslése alapján határozta meg az alperes az egyébként 1.000.000 forint tagi hozzájárulással létesített üzletrészenek értékét 20.000.000 forintban.

A 2011. június 8-ai taggyűlésen megállapították, hogy az **E.** Kft. által végzett könyvelés használhatatlan, az alperes holdudvarába tartozó **F.** a **S.** Kft. részéről a felperes 2006-2009. évek közötti könyvelésének újrakönyvelésére tett javaslatot.

(3) **B.** és **M.** tag javasolta, hogy az újrakönyvelés költségét hárítsák az **E.** Kft.-re. A költségáthárítással az alperes nem értett egyet, ez ellen tiltakozott. Ennek az alperesi magatartásnak az indítékát nem vizsgálta az elsőfokú bíróság. A magyarázat kézenfekvően az lehetett, hogy az alperes érdekköréhez kapcsolódó könyvelőtől az iratokat az alperes jogellenesen magához vette. Az iratokat azért nem adta ki a felperes ügyvezetőjének felhívására, mert azokon „dolgoztak”, így tehát az alperesnek a könyvelői útján nyílt lehetősége az iratok jogellenes megszerzésére és azok esetleges manipulálására.

(4) A következő napirendi pontként az alperes törzstőkeemelést javasolt, majd a cég nevének, logójának megváltoztatását, illetve a felperes végelszámolását indítványozta. Az alperes tudhatta, hogy cégtársai nem képesek a társaságba likvid tőkét invesztálni, ebből tudható, hogy amennyiben az alperes egyedül hajtja végre a törzstőkeemelést, úgy az az üzletrészek és ezáltal a szavazati arányok eltolódását eredményezte volt az alperes javára, amely az alperes „jogi értelemben vett uralom gyakorlására” vezetett volna, ezért az alperes tagtársai ezeket az indítványokat nem támogatták.

A felperes arra hivatkozott, hogy a fenti tények ismeretében vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróságnak, hogy ki is volt ténylegesen a felperes társaság vezető tisztségviselője. Elfogadhatatlannak tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperes a perben nem bizonyította azt az állítását, hogy az alperes könyvelője útján igyekezett a cég tényleges gazdasági irányítását a maga számára biztosítani. Állította, hogy a cég gazdasági vezetését ténylegesen alperes

neve és annak közvetlen érdekeltségi köre végezte. Amikor a gazdasági vezetésben felmerült problémák a másik két tag előtt is világossá váltak, ők nyomban intézkedtek annak megszüntetésére, amelyet az alperes semmilyen módon nem támogatott. Az alperes joggyakorlása csak akkor lehetne jogszerű, ha annak célja, módozata, irányultsága a felperes cég érdekében állt volna.

(5) Hivatkozott a felperes arra is, hogy a 2012. évi beszámoló tekintetében az alperes eredménytelenül pereskedett, az elsőfokú bíróság számú ítéletét ugyanis a ... Ítéletábrla a számú ítéletével megváltoztatta. Az elsőfokú bíróságnak tehát tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy az alperes újabb veszélyhelyzetet teremtett a felperes számára.

Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta mérlegelni, hogy az alperes jóhiszeműnek nem tekinthető sorozatos perlekedése folytán az iratok kiadására egy évet meghaladó jogi eljárás és végrehajtási cselekmények nyomán kerülhetett sor. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt sem, hogy az iratok kiadása teljes körűen megtörtént-e. Meg kellett volna állapítani az elsőfokú bíróságnak, hogy az alperes által 2011-ben kezdeményezett eljárások nyomán az iratok a lefoglalásra tekintettel azok a mai napig nem állnak rendelkezésre. Nem helytálló álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak az az indokolása, hogy a felperes által sérelmezett magatartások azonnali szankcionálásának elmaradása, illetve a sérelmezett magatartások és a jelen per megindítása között eltelt idő miatt az alperes magatartása már nem tekinthető a társaság érdekeivel összeegyeztethetetlennek. Igaz, hogy a felperes nem kezdeményezett a sérelmezett magatartás időpontjában tagkizárást az alperessel szemben, de a jog minden további eszközével fellépett, így 2011. április 21-én feljelentéssel élt, 2011. április 27-én keresetet terjesztett elő az alperessel szemben, 2011. május 5-én tájékoztatással élt a ... Bíróság Cégbíróságához, 2011-ben pótmagánvádas eljárást indított az alperessel szemben, illetve a felperes legfőbb szerve 2009. és 2010. évi beszámoló elfogadására 2010. november 11. és 2011. június 8. napja között négy taggyűlés alkalmával is kísérletet tett.

A felperes utalt arra is, hogy az alperes is több eljárást indított a felperessel szemben. Elfogadhatatlannak tartotta, hogy ezekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes e körben törvény adta jogait gyakorolta volna, és ezeket az eljárásokat nem értékelte a kereset megítélése szempontjából releváns eseményekként.

Továbbra is hivatkozott arra, hogy a 2014. január 28-ai taggyűlésen az alperes magát előbb hitelesítő taggá választotta, majd az általa indítványozott napirendi pont elvetését követően a taggyűlés helyszínét elhagyta, a taggyűlésről készült jegyzőkönyv aláírását megtagadta, így a felperes tevékenységének folytatásához szükséges döntések meghozatala nem volt lehetséges. A soron következő taggyűlésre szóló meghívó átvételét az alperes megtagadta, közölte, hogy csak a postai úton megküldött iratokat veszi át. Az alperes szándéka ezzel az időhúzásra irányult, amely a felperes érdekeivel nem volt összeegyeztethető.

(6) Előadta, hogy a 2014. március 24-ei megismételt taggyűlés minden egyes napirendi pontjához - kivéve a 10. napirendi pontot - jogszabályi hivatkozással tűzdelt „replikaszerű” válasz, indítvány hangzott el az alperes részéről. Az alperesi törekvések a taggyűlés elnöke gondolatmenetének szétzilálására irányultak és nem vázoltak fel a felperes érdekeit figyelembe vevő megoldási javaslatot. Az alperesi előadása felépített volt, de soha nem konstruktív. A taggyűlést követően az alperes ismételten úgy döntött, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvet nem írja alá, holott hitelesítő taggá választotta magát a taggyűlés elején. A kölcsönös együttműködés, a jóhiszemű joggyakorlás alapvető követelményeit az alperes ekkor is megszegte, „törvény adta jogait” a jog társadalmi rendeltetésével ellentétesen gyakorolta.

Utalt arra, hogy az alperes 2011. óta azzal vádolja a tagtársait, hogy a felperes társaság munkavállalóinak, valamint megrendeléseinek átirányítása miatt a felperes működése leállt, az árbevétel máshol képződik. Ezzel ellentétben áll, hogy üzletrészéért 20.000.000 forint vételárat kért, az üzletrészének forgalmi értékét ugyanis a felperesi cég állítólagos piaci elértéktelenedéséhez kellett volna igazítania. Ez is azt mutatja, hogy az alperes részéről minden jogi alapot nélkülöző „elszámoltatásról, revansról” van szó, nem pedig az elsőfokú bíróság által hivatkozott jóhiszemű joggyakorlásról.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Hivatkozott arra, hogy a kialakult bírósági gyakorlat szerint a gazdasági társaság tagjának a bíróság általi kizárására akkor kerülhet sor, ha minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a tag magatartása a társaság jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelent. Tény, hogy nem az alperes, hanem a többi társasági tag magatartása az, amely a társaság korábbi és jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelent.

A másik két tag által meghozott határozattal kijelölt új székhelyen, illetve egyéb működési helyen a kft. árbevételét eredményező működést nem fejt ki, illetve nem fejtett ki. A másik két tag által javasolt ügyvezető, akinek megbízatása 2014. szeptember 24. napjával lejárt és a társaság az alperesi indítvány ellenére új vezetőt nem választott, az alperes megkereséseire nem is válaszolt.

Következetes a bírói gyakorlat abban is, hogy a kizárás alapjául szolgáló okoknak valósnak kell lenni, a jelen perben azonban az alperes részletes előadást tett a kizárási okok valótlanágáról.

A sérelmezett tagi magatartás után a kizárást kezdeményező határozatot ésszerű időn belül meg kell hozni. Ha ez elmarad, abból az következik, hogy a magatartás nem veszélyeztette lényegesen a társaság működését, hiszen ha a társaság a kizárási okról tudomással bír és huzamosabb ideig nem hoz döntést a kizárási per megindításáról, az azt látszik bizonyítani, hogy a társaság maga sem ítélte olyan súlyosnak és azonnali cselekvést igénylőnek a sérelmezett tagi magatartást, hogy az tagkizárás alapjául szolgálhasson.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítékezése alapjául.

A felperes által fellebbezésében kifogásolt eljárási szabálysértésre tekintettel a másodfokú bíróság a 2015. április 16. napján megtartott tárgyaláson a Pp.3.§ (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel tájékoztatta a felek képviselőjét arról, hogy a tag kizárása iránti kereset a taggyűlésnek a kizárási per megindításáról szóló határozatában megjelölt okokra alapítható. Ebből következően a perben a felperesnek kell bizonyítani azt, hogy a 11/2014.(03.24.) számú taggyűlési határozat indokaiként a jegyzőkönyvben foglalt körülmények fennállnak, és ezek miatt az alperes társaságban maradása a felperes céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. A bizonyítás sikertelenségének következménye a kereset elutasítása. A felperes a tájékoztatás ismeretében bizonyítást nem indítványozott. Erre tekintettel az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése nem szükséges, ezért alaptalan a felperes által előterjesztett, az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelem.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelése alapján a tényállást helyesen állapította meg, illetőleg, hogy a fenti tájékoztatást követően a felperes további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így nem állapítható meg az sem, hogy a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése lenne szükséges, amelyre tekintettel megalapozatlanság miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp.252.§ (3) bekezdése alapján sem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság a perben hozott 2014. szeptember 15. napján kelt számú végzésében foglalt jogi álláspontját - az alkalmazandó jogszabály tekintetében - felülvizsgálta. Megállapította, hogy a felperes a 2014. március 24-ei taggyűlésen a létesítő okiratát a Ptk.12.§ (2) bekezdése alapján még nem módosította és nem döntött a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködésről sem. A taggyűlés a 12/2014.(03.24.) számú taggyűlési határozattal egyhangúlag arról döntött, hogy felhatalmazza B. ... ügyvédet, hogy a taggyűlés által elfogadott határozatok alapján készítsen egységes szerkezetű társasági szerződést és az elkészült szerződéstervezetről a tagokat értesítse. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kereset elbírálására irányadó jogszabály a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.).

Az elsőfokú bíróság az irányadó helyes tényállásból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemi döntését is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre utal:

Helytállóan hivatkozott arra a felperes fellebbezésében, hogy a kereset tárgyává tett alperesi magatartásokat nem külön-külön, az egyes mozzanatokat kiragadva kell értékelni, hanem azt a folyamatot kell értékelni, amely az alperes tag kizárásra vonatkozó taggyűlési határozat meghozatalát megelőzte.

Az elsőfokú bíróságnak a kereset megalapozottságának megállapításához a fentiek alapján e folyamat keretében a 2014. március 24-ei taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt I-V. pontban felsorolt indokok fennállását és fennállásuk esetén azt kellett vizsgálnia, hogy ezek miatt az indokok miatt az alperes társaságban maradása a felperes céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti-e.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a fellebbezéssel ellentétben nem egy-egy kiragadott magatartást értékelt, hanem a kereset alapjául szolgáló, az említett taggyűlési jegyzőkönyv I-V. pontjában felsorolt kifogásolt alperesi magatartásokat vizsgálta, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy azok sem külön-külön, sem összességükben nem tekinthetők olyan súlyúnak, amelyek az alperes tag társaságból való kizárását megalapoznák.

A felperes fellebbezésében számos - a másodfokú ítéletben (1)-(6) számmal jelzett - olyan tényállítást, illetve feltételezést adott elő, amelyeket a felperes az alperes tag kizárásának indokaként a 2014. március 24-ei taggyűlési jegyzőkönyvben nem jelölt meg.

Ezeknek a tényeknek a fennállását, illetve fennállásuk esetén azoknak a felperes társaság céljai elérésére gyakorolt hatását az elsőfokú bíróságnak eljárása és ítélethozatala során az alperesi magatartás folyamatának értékelése körében nem kellett vizsgálnia, hiszen a tag kizárását a határozatban konkrétan megjelölt, múltbeli magatartás vagy mulasztás alapozhatja meg.

A Gt.3.§ (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaságot az alapítók üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására hozzák létre, a tagok kötelessége a közös cél elérésében a társaságot segíteni, illetve a cél megvalósulásában a társaságot nem akadályozni. E céllal összefüggésben szabályozza a Gt.47.§-a a kizárás jogintézményét, amikor kimondja: a gazdasági társaság tagját a bíróság a társaságnak a tag ellen indított keresete alapján kizárja a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a kizárás jogintézménye a társaság érdekvédelmét szolgálja, amely azonban a társaság tagjának autonómiájába, tulajdoni viszonyaiba történő súlyos beavatkozással jár. A kizárás erre figyelemmel csak a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztető, kirívóan társaságellenes magatartást tanúsító taggal szemben alkalmazható.

A Gt.9.§ (2) bekezdése értelmében a Gt. mögöttes joganyagaként szereplő Ptk. alapelvi szintű jogi előírásainak is érvényesülniük kell a társasági jogi viszonyokban,

így jóhiszemű joggyakorlás és a felek közötti kölcsönös együttműködés Ptk.4.§-ában foglalt követelményeinek is. E kötelezettségnek mind a tagnak a társaság felé, mind pedig a társaság tagja irányába tanúsított magatartásával meg kell valósulnia. A Gt. ugyanakkor a társaság tagjai számára szervezeti és vagyoni jogokat biztosít, amelyek gyakorlása során a tagnak nyilvánvalóan szem előtt kell tartania a Gt.3.§-ában és a Ptk.4.§-ában írtakat, de ez nem jelenti azt, hogy a tag a társasági érdek szem előtt tartása mellett nem lehet figyelemmel a saját magánérdekeire. Nem minősíthető ezért a társaság célját nagymértékben és súlyosan veszélyeztető magatartásnak, ha a társaság tagja tagi jogait gyakorolja, tagi mivoltához tartozó jogosítványaival él.

A tag szavazati jogának gyakorlása a tagtól nem vitatható el, azt azonban a többi tulajdonos tagi joggyakorlásával összevetve kell értelmezni. Ily módon alakítható ki a társaság, mint a tulajdonosok személyétől elkülönülő önálló jogalany akarata, és ezért a gazdasági társaság rendeltetésszerűen addig működtethető, amíg a működéshez szükséges minimális vélemény- és érdekazonosság a tagok között fennáll. Amint ez oly mértékben hiányzik, hogy a társaság működéséhez szükséges döntések meghozatalát gátolja, ha az nem tudható be visszaélésszerű joggyakorlásnak, vagy valamely a tag Gt.47.§ (1) bekezdésében megfogalmazott jogellenes magatartásának, a helyzet a kizárás jogintézményével nem kezelhető. A kizárás nem alkalmazható a tagok magántermészetű konfliktusainak rendezésére és nem szolgálhat a tagi jogok rendeltetésszerű gyakorlásának szankcionálására.

Nyomtatékosan értékelte a másodfokú bíróság a felperes által a másodfokú eljárásban megerősített, de az elsőfokú eljárás adataiból is megállapítható azt a tényt, hogy a felperesi társaság tényleges gazdasági tevékenységet nem folytat. A felperes által sem vitatott tény, hogy 2010. év vége óta, amikor a felperes társaság alperesen kívüli másik két tagja megalapította az U. Kft.-t, a felperes új megrendelésekkel nem rendelkezik, a korábban kötött szerződéseit alapján fennálló esetleges garanciális kötelezettségeit teljesíti.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperesi társaság alperesen kívülálló másik két tagja által megalapított új cég tevékenységi köre, illetőleg e cég gazdálkodásának eredményei arra engednek következtetni, hogy éppen a felperes alperesen kívüli másik két tagjának magatartása az, amely a felperesi cég céljai elérését súlyosan veszélyezteti, hiszen a két cég ügyvezetőjének személye 2014 márciusáig megegyezett, az ügyvezető és a vele egyetértésben szavazó másik tag hathatós közreműködésének eredménye az, hogy a felperes cég jelenleg gazdasági tevékenységet érdemben nem folytat, esetleges új megrendeléseit az ügyvezetés a hasonló tevékenységi körrel működő U. Kft.-hez irányította.

A fentiekre tekintettel az, hogy az alperes a felperes taggyűléseit összehívó ügyvezető által előterjesztett napirendi pontokat nem szavazta meg, illetve a felperes és az U. Kft. gazdálkodásának vizsgálata érdekében különböző napirendi pontok felvételét javasolta, nem tekinthetők rendeltetésellenes joggyakorlásnak, az

alperes tag e magatartásaival tulajdonosi jogosítványával jogszerűen élt, azok kizárással nem szankcionálhatók.

A kft. törvényi szabályozásában nem szerepel olyan előírás, amely a tagok saját esetleges mellékszolgáltatás vállalásán kívül személyes közreműködésre köteleznél. Erre figyelemmel az alperes nem zárható ki a társaságból olyan indokkal sem, hogy a társasági tevékenységben bármely okból személyesen nem veszi ki a részét. Nem értelmezhető ezért a felperes keresetének az a része sem, amely szerint az új üzleti lehetőségek felkutatásában, illetőleg az új üzleti lehetőségek megteremtésében a másik két tagot az alperes nem támogatta, ilyen tevőleges kötelezettsége ugyanis az alperesnek nem volt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tények alapján helytállóan állapította meg, hogy többletényállási elem bizonyítottsága hiányában nem alapozhatja meg az alperes tag kizárását az sem, hogy a társaság könyvelésére olyan könyvelő céget javasolt, amely a S. Kft. könyvelését is végezte. Nem kifogásolható magatartás ugyanis az, hogy a felperes társaság létrejöttkor a felperes társaság tagja az általa ismert könyvelő céget javasolta, akinek a személyét - az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint - a többi tag is elfogadta, ahogy a könyvelőváltás során az alperes által javasolt új könyvelő személyét is.

Nem fogadható el a kizárás indokaként az sem, hogy az alperes a S. GmbH-val létrejött üzleti kapcsolatból nem csak a felperesen keresztül, hanem a S. Kft.-n keresztül is részesedni akart. Ez a körülmény a felperes előtt a cég megalapításától ismert volt, a S. Kft. rendelkezett ugyanis olyan infrastruktúrával, amely lehetővé tette a felperes által a S. GmbH-tól megvásárolt gépek szervizelését. Maga a felperes kötött e tárgyban vállalkozói szerződést a S. Kft.-vel, amely szerződés teljesítése nyilvánvalóan nem csak a S. Kft., hanem a felperes érdekeit is szolgálta.

Az a tény, hogy az alperes az U. Kft. megalapítását és működésének megkezdését követően a felperes kft.-ben lévő üzletrészt vételre ajánlotta, nem veszélyeztetheti a felperes céljainak elérését, a társaság, illetve a további tagok az ajánlatot - vonatkozzon az bármilyen összegre - nem voltak kötelesek elfogadni, mint ahogy nem is tették, ez az ajánlat a felperes cég üzleti működését semmilyen formában nem befolyásolta.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete indokolásával abban a körben is, hogy a kizárási keresetnek a Gt.-ben történt szabályozása egyebek között azt a célt szolgálja, hogy a társaság a kizárás indokának tekintett magatartással kapcsolatban jogvitát a lehető legrövidebb időn belül tárja a bíróság elé. A hosszú időn át be nem következett igényérvényesítés folytán a kizárás oka elenyészik, már nem alkalmas a tagsági viszony megszüntetésére. Ennek megfelelően, az iratok egyébként a társaság céljai elérését veszélyeztető visszatartása az ésszerű időn belüli igényérvényesítés elmaradására tekintettel a jelen perben előterjesztett keresetet nem alapozza meg.

Helyesen utalt ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes állításával szemben a perben semmivel nem bizonyította, hogy a felperessel szemben az alperes által indított törvényességi felügyeleti eljárás vagy ... vizsgálat a felperes üzleti partnereiben bizalmatlanságot keltett volna, amely a felperes ellehetetlenüléséhez vezetett.

A 2014. január 28-ai taggyűlés tekintetében a felperes maga sem vitatta azt, hogy a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, az alperes erre hivatkozása nem minősülhet joggal való visszaélésnek, nem tekinthető a társaság céljai elérését veszélyeztető magatartásnak.

A kizárási perben a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy azok az okok, amelyekre a társaság a kizárási per megindítását alapította, megalapozzák-e a tagnak üzletrésztulajdonosi jogaitól történő megfosztását célzó kizárását. Ez olyan súlyos, a tag magánszférájába történő beavatkozást jelentő aktus, amelynek alapja csak pontosan körülírt és megfelelően bizonyított alperesi magatartás lehet. A kizárási okot tehát a társaságnak egyértelműen meg kell határoznia, nincs helye kizárásnak minden konkrétumot mellőző, általános megállapításokra hivatkozással, így a IV. kizárási pont másodikként jelölt indoka és V. pontban megjelölt kizárási indok alapján.

Ezért mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete indokolásából az alperes által a 2014. március 24-ei taggyűlésen tanúsított magatartás értékelését, hiszen e magatartások a kizárás indokaként megjelölt I-V. pontokban nem szerepeltek, nyilvánvalóan nem is szerepelhettek.

A gazdasági társaság alapításának és működésének célja a Gt. 3.§(1) bekezdése értelmében az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatása lehet. Az e tevékenység megszüntetésére irányuló végelszámolás éppen ezért nem lehet a felperes cég célja, így az alperes a felperes célját nem veszélyeztetheti azzal a magatartásával, ha a végelszámoláshoz nem járul hozzá.

A sikertelen fellebbezés folytán a felperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdés alapján viselni tartozik az általa előlegezett fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése és 4/A.§-a alapján állapította meg.

P.-, 2015. április 30.

Dr. Zók Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró